

2019 | City in pieces [Πόλη σε κομμάτια] - Η Κίνηση (μπροστά στα Μάτια) της απόλυτης Στάσης – Η γειτονιά μου στο Περιστέρι, η γυναίκα του Λοτ και το Natrum Muriaticum [A] [Φ] [EX] [Π] – City in pieces - The Movement (before the Eyes) of the Standstill – My neighbourhood in Peristeri, Lot's Wife and Natrum Muriaticum [I] [Ph] [ISp] [Pre]

Μια εκδοχή της εγκατάστασης κατά τη διάρκεια της έκθεσης City in pieces [Πόλη σε κομμάτια] στο «8» εργαστήριο κριτικής παρέμβασης για την τέχνη και την πολιτική | A version of the installation during the exhibition City in Pieces at “8” a critical laboratory for arts and politics

2019 | City in pieces [Πόλη σε κομμάτια] - Η Κίνηση (μπροστά στα Μάτια) της απόλυτης Στάσης – Η γειτονιά μου στο Περιστέρι, η γυναίκα του Λοτ και το Natrum Muriaticum [A] [EX] [Φ] [ΓΕ] [Π]

Η δουλειά που παρουσιάζω στην έκθεση *City in pieces [Πόλη σε κομμάτια]* είναι ένα ατομικό project σε εξέλιξη, μια εγκατάσταση στο χώρο αποτελούμενη από ένα φωτογραφικό άλμπουμ και γλυπτά ειδώλια: 1. το φωτογραφικό άλμπουμ αποτελείται από 100 φωτογραφικά στιλς, τοποθεσίες, σπίτια, κτήρια, δρόμους και πλατείες της περιοχής του Περιστερίου, τα οποία συνοδεύονται από μια σύντομη χειρόγραφη αφήγηση με αναμνήσεις από το κάθε μέρος. Παρουσιάστηκε επίσης και στο Αίθριο του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου, παράλληλα με την παρουσίαση του βιβλίου Νομαδική Αρχιτεκτονική - Περπατώντας σε ευάλωτα τοπία, στις 17 Οκτωβρίου του 2018, 2. μια γλυπτική εγκατάσταση από ένα αλάτινο πεδίο με ειδώλια-ξόρκια. Επιμέλεια έκθεσης Κώστας Τζιμούλης-Γκίγκη Αργυροπούλου. Η έκθεση πραγματοποιήθηκε στο *Οχτώ-Εργαστήριο κριτικής για την τέχνη και την πολιτική [Eight-critical institute for art and politics]* και παρουσιάστηκε από τον Ιούνιο έως τον Σεπτέμβριο του 2019 με παράλληλες εκδηλώσεις.

Λέξεις και όροι κλειδιά: νοσταλγία, πόλη, μνήμη, περιπλάνηση, καταγραφή, χαρτογράφηση, κίνηση, στάση, αποσπάσματα, ροκ κουλτούρα και πολιτική συνείδηση, αλητεία, αίσθηση του «ανήκειν», πάγωμα, στήλη άλατος, μητέρα, συντήρηση, ξόρκι, ομοιοπαθητική

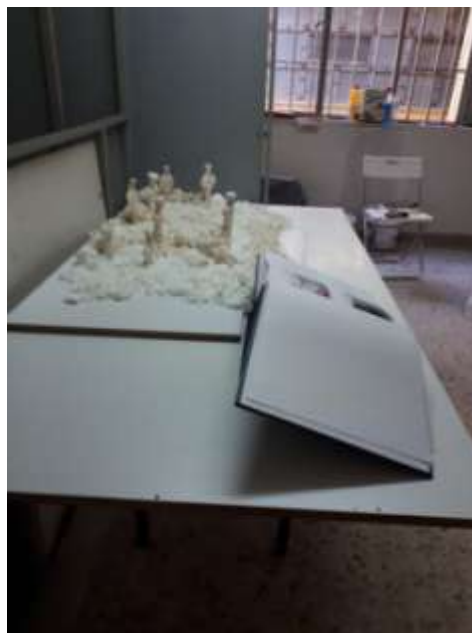
Αναζητώντας τα πιο οικεία μου τοπία κάνω μια περιπλάνηση στην πρώτη μου γειτονιά, στο Περιστέρι. Καταγράφω μια σειρά από εικόνες, χαρτογραφώντας την περιοχή που με έχει χαρακτηρίσει πιο πολύ από όλες τις άλλες στις οποίες έχω ζήσει, πολιτιστικά, κοινωνικά και πολιτικά, στην συναισθηματική μου νοημοσύνη. Μέσα από μια αυτοβιογραφική ματιά, προσπαθώ να διακρίνω τα στρώματα της κουλτούρας που έχουν χαρακτηρίσει μιαν ολόκληρη γενιά, την γενιά μου, αυτήν της μεταπολίτευσης. Αυτή η προσπάθεια

γίνεται ειδικότερα, σε αυτήν την εργατική συνοικία, το Περιστέρι, η οποία χτίστηκε και κατοικήθηκε κατά κύριο λόγο από εσωτερικούς μετανάστες. Αλλά και παλιότερα από εκείνους που ήρθαν κατατρεγμένοι από την Μικρασιατική καταστροφή. Τα παιδιά και τα εγγόνια τους έζησαν μια πιο σύγχρονη εποχή με ροκ κουλτούρα και πολιτική συνείδηση -έως και στράτευση-, σινεμά, φτιάχνοντας συγκροτήματα, κάνοντας γιορτές, συχνάζοντας στις πλατείες και τα ελάχιστα μπαρ της περιοχής, πηγαίνοντας σε συναυλίες στα σινεμά της, παίζοντας κιθάρα στα πάρκα της, συμμετέχοντας σε πολιτικές διαμαρτυρίες, φτιάχνοντας σύγχρονες υποκουλτούρες. Αυτή η κίνηση μου γίνεται με την αφέλεια που κουβαλά ένα παιδί, το παιδί που μεγάλωσε σε αυτά τα τοπία, με τους ανθρώπους της γειτονιάς, με την υγιή «αλητεία» της νεολαίας συχνάζοντας στα στέκια της εποχής.

Όλη αυτή η κίνηση, εναλλάσσεται με την ακινησία. Ενοχοποιώ και τα δύο, εγκαταλείποντας για τα καλά αυτήν την εποχή, που έτσι κι αλλιώς πουθενά σχεδόν στον τόπο που ξανα-επισκέπτομαι δεν μπορώ να αναγνωρίσω. Μέσα από αισθήματα έντονης νοσταλγίας, νοιώθω σαν τη γυναίκα του Λοτ, η οποία, κοιτάζοντας πίσω ενώ εγκαταλείπει το πιο οικείο της τόπο που καταστρέφεται και ανανεώνεται από μια νέα συνθήκη, ακινητοποιείται, γίνεται στήλη άλατος, καθώς εγκλωβίζεται σε καταστάσεις και εικόνες του παρελθόντος, της παιδικής και της εφηβικής ηλικίας, που χαρακτηρίζονται, εκτός από την αναζήτηση ασφάλειας σε μια ευρύτερη οικογένεια, από τρέλα, ορμή, παιχνίδι, ανακάλυψη, περιπλάνηση και έντονη κοινωνικότητα, χτίσιμο κοινών εμπειριών, και τέλος απόκτηση γνώσεων πάνω στη ζωή.

Στην ομοιοπαθητική θεραπευτική μέθοδο, το φάρμακο που συνήθως δίνεται για την θεραπεία στην έντονη νοσταλγία – και όχι μόνο - είναι το αλάτι Natrum Muriaticum, το οποίο συνδέεται με την μητέρα και τη συντήρηση. Κατασκευάζω πολυάριθμα ειδώλια, ξόρκια, φτιαγμένα από αλάτι, σε μια προσπάθεια απεγκλωβισμού από το παρελθόν, ανθρώπων που λείπουν. Για την επόμενη

περίοδο το σχέδιο είναι κατά την επίσκεψή μου σε κάθε τόπο θα συντρίψω ένα αγαλματίδιο επιτόπου, κάνοντας ένα προσωπικό, και συνάμα συλλογικό, τελετουργικό δημόσια.

Όψεις του έργου όπως παρουσιάστηκε στην έκθεση |
View of the project in the exhibition

2019 | City in pieces - The Movement (before the Eyes) of the Standstill – My neighbourhood in Peristeri, Lot's Wife and Natrum Muriaticum [I] [Ph] [ISp] [Pre]

Keywords and terms: nostalgia, city, memory, wandering, recording, mapping, movement, attitude, quotes, rock culture and political consciousness, punk, vagrancy, sense of "belonging", freezing, salt column, mother, maintenance, spell, homeopathy

The Movement (before the eyes) of the Standstill - Peristeri my first neighborhood, Lot's wife and Natrum Muriaticum

For this exhibition, *City in pieces*, I present an individual project in process, an installation in space made out of two parts, a photo album and a sculptural installation: 1st session: the photo album is consisting out of 100 pieces. It is a first, imperfect attempt to capture some aura of those times, in order to realize the project, as this goes on for making a documentary, in the future. The photo album was presented at the patio of the Architecture School of the Metsovion Polytechnic School in Athens, during the presentation of the book «Nomadic Architecture», on the 17th October 2018. 2st session: I make numerous statuettes out of salt -spells, fragments of people in my memory, persons missing from the photos- standing on a similar site.

Seeking my most intimate landscapes, I wander around my first neighborhood, in the area of Peristeri. I record a series of images, mapping the area that has characterized more than all others in which I have lived, culturally, socially and politically, my emotional intelligence. Throughout an autobiographical view, I try to discern the layers of culture, that have characterized an entire generation, my generation, that of 1974 (metapoliteysi). This effort takes place in particular, in this working-class neighborhood, which was built and inhabited primarily by internal migrants.

Those immigrants lived and built their homes around the industrial plants which radiated from the Decade of the 60s next to the beds of the river Kifissos till Piraeus. But older than those, were the immigrants who came running away from the Asia Minor catastrophe. Their children and grandchildren lived in more contemporary times, with rock culture and political awareness-and commitment-, cinema, making music bands, making celebrations, hang out in the squares and the little bars, going to concerts in cinema, playing guitar in the parks of participating in political protests, making modern subcultures.

This gesture is made with the naiveté that carries a child, the child who grew up in these landscapes, with the people of the neighborhood, with the healthy «vagrancy» youth, while hanging out in the places of the era. All this movement is alternating with stillness. Incriminating both, I let go of this era –which I, almost nowhere can't recognize on the site anymore- for good. Through feelings of intense nostalgia, I resemble with Lot's wife. Looking back while leaving her most intimate place -destroyed and renewed by a new Treaty-, she immobilized, becomes a salt column, trapped in situations and images of the past, in my case, of my childhood and adolescence. Eras in human lives classified, searching for safety into a larger family, of craze, impulse, game, discovery, wandering and intense sociability, build shared experiences, and finally learning more in life.

In homeopathy, the medicine given for curing intense nostalgia –and not only- is the salt Natrum Muriaticum. I construct numerous figurines, spells, made out of salt, in an effort to liberate from the past. My wish would be while visiting each place to smash a statuette on the spot, making a personal ritual in public.

City in Pieces

Συμμετέχουν:

Νίκος Αρβανίτης, Κωστής Βελώνης, Campus Novel, Αναστασία Δούκα, Ειρήνη Ευσταθίου, Γιάννης Θεοδωρόπουλος, Γιώτα Ιωαννίδου, Ειρήνη Καραγιαννοπούλου, Αλεξία Καραβέλα, Learning from Documenta (συντονισμός: Ε. Ρίκου - Ε. Γιαλούρη), Ιωάννα Μύρκα, Μυρτώ Ξανθοπούλου, Γιώργος Παπαδάτος, ΠΑΤ (Προσωρινή Ακαδημία Τεχνών), Θεοδωρής Προδρομίδης, Μαρία Σαρρή, Σοφία Σιμάκη, Εύα Στεφανή, Κώστας Τζημούλης, Ελένη Τζιρτζιλάκη, Άννα Τσουλούφη-Λάγιου, Ιωάννα Χατζηπανηγύρη, VASKOS

Επιμέλεια:

Γκίγκη Αργυροπούλου & Κώστας Τζημούλης

Η έκθεση City in Pieces (Πόλη σε κομμάτια) αποτελεί μια σύνθεση διαφορετικών έργων και πρακτικών που παρουσιάστηκαν τα τελευταία χρόνια στην Αθήνα και επιχείρησαν να συσχετιστούν με την ίδια την πόλη και το μεταβαλλόμενο αστικό, κοινωνικό και πολιτικό της τοπίο. Πηγαίνοντας ενάντια στη σύγχρονη προσαγή της καλλιτεχνικής παραγωγής σήμερα -η οποία συνδέεται συνεχώς με το νέο, το καινοτόμο και το ξεχωριστό- η έκθεση επανεξετάζει έργα και δράσεις που έλαβαν χώρα σε διαφορετικά περιβάλλοντα, συνθήκες και χρονικές στιγμές. Η επιστροφή αυτή γίνεται όχι με διάθεση νοσταλγίας αλλά με στόχο να ανασύρει αφηγήσεις που τα έργα αυτά δημιούργησαν και να αναζητήσει σχέσεις και σχηματισμούς που μπορούν να προτείνουν σήμερα.

Ποιες είναι οι σχέσεις μεταξύ του καλλιτεχνικού έργου και των υλικών υποδομών και πως διαμορφώνονται οι νέες συνθήκες καλλιτεχνικής δράσης στην Αθήνα; Πόσο κυρίαρχη είναι η επιχορήγηση της σύγχρονης τέχνης από τα διάφορα ιδιωτικά ιδρύματα; και πόσο αυτά διαμορφώνουν συγκεκριμένες κατευθύνσεις της καλλιτεχνικής παραγωγής; Μπορούν καλλιτεχνικές πρακτικές που συχνά λαμβάνουν χώρα μέσα σε νεοφιλελεύθερες δομές και μηχανισμούς να προκαλέσουν ρωγμές στο σύστημα που μοιάζει να στηρίζουν; Είναι η συνεχής μεταμόρφωση ήδη αφομοιωμένων πρακτικών μια πιθανή στρατηγική και πως μια τέτοια διαδικασία μπορεί να λάβει χώρα σε συνθήκες συνεχούς επισφάλειας; Μπορούν καλλιτεχνικές πρακτικές να αποφύγουν την αφομοίωση και ταυτόχρονα να παραμείνουν κρίσιμες για την σύγχρονη κατάσταση;

Η Αόρατη Επιτροπή (comité invisible) γράφει ότι στην πραγματικότητα "δεν χρειαζόμαστε θεσμούς αλλά νέα σχήματα ... το κάθε τι που ζει είναι ένα σχήμα και μια διάδραση μεταξύ σχημάτων" (2017: 70). Η έκθεση αυτή επιχειρεί να διερευνήσει και να καταγράψει τέτοια σχήματα και σχηματισμούς στο μεταβαλλόμενο τοπίο της Αθήνας. Συγκεντρώνουμε κάποια από τα κομμάτια της πόλης και τα ανασυνθέτουμε στο εσωτερικό του ΟΧΤΩ σαν αυτό να αποτελεί ένα καταφύγιο, τα εσωτερικά όργανα ενός οργανισμού, μια εφήμερη συνθήκη συμβίωσης.

Η έκθεση θα πλαισιωθεί από παράλληλο πρόγραμμα εκδηλώσεων.

Ομαδική έκθεση, 14 Ιουνίου - 30 Σεπτεμβρίου 2019

Εγκαίνια: Παρασκευή 14 Ιουνίου 2019

Το ΟΧΤΩ/ EIGHT, Παλυτεχνείου 8, Αθήνα

8eightathens@gmail.com

<https://8athens.wordpress.com>

* Για την περίοδο 14 Ιουνίου - 21 Ιουνίου η έκθεση λειτουργεί 19.00-21.00.

* Από 22 Ιουνίου η έκθεση θα είναι ανοιχτή κάθε Πέμπτη 19.00-21.00 και τις υπόλοιπες μέρες κατόπιν ραντεβού.

City in Pieces

Participants: Nikos Arvanitis, Campus Novel, Ioanna Chatzipanigyri, Anastasia Douka, Eirene Efstathiou, Yota Ioannidou, Eirini Karagiannopoulou, Alexia Karavella, Learning from Documenta (E. Rikou - E. Gialouri), Ioanna Myrka, Giorgos Papadatos, PAT (Temporary Academy of Arts), Theo Prodromidis, Maria Sarri, Sofia Simaki, Eva Stefani, Yannis Theodoropoulos, Anna Tsouloufi-Lagiou, Kostas Tzimoulis, Eleni Tzirtzilaki, VASKOS, Kostis Velonis, Myrto Xanthopoulou

Curated by Gigi Argyropoulou & Kostas Tzimoulis

During the last couple of decades the city of Athens went through radical transformations that changed its social and cultural frameworks. Even prior to the economic crisis the cultural landscape was in a process of rapid transformation while the lack of sustainable cultural policies and infrastructures continuously produced a precarious, hyperactive, often self-instituted and vulnerable landscape. In the last decade we have witnessed radical paradigm shifts in social and political frameworks together with mobilisations, practices of social solidarity and commoning, new institutions, large-scale art events and local scale organising. Emergent practices ephemerally rehearsed new ways of inhabiting the city while its artistic scene experimented with forms and conditions of production in varied contexts. In the last couple of years and increasingly in the current moment, Athens seems to be in a yet new phase and undergo different forms of change in the way its urban, political and cultural landscapes operate.

This exhibition seeks to bring together artistic practices that appeared in different contexts in Athens and sought to relate with its social, political and urban conditions. Challenging the contemporary demand of artistic production - that constantly seek for the new and the innovative - City in Pieces explores past works that took place in diverse environments, conditions and moments. This return is not a call of nostalgia but rather an attempt to rethink artistic narratives and explore possible new relations, imaginaries and forms that can produce in the here and now.

What are the functional and potential relations between artistic practice and material infrastructures and how changing conditions define artistic practice in Athens? How dominant is the support of private institutions today and to what degree they affect the nature and direction of artistic work? Can artistic practices that are increasingly implicated in neoliberal structures and mechanisms produce ruptures from within the very system they appear to serve? Is the ongoing reassessment of one's former practices that have been recuperated the most effective strategy and how it may continue in conditions of induced precarity? Can artistic practices continuously avoid recuperation, evolve and stay relevant to the conditions of today?

Invisible Committee writes that 'in reality what we need are not institutions but forms ... Everything that lives is only forms and interactions of forms' (2017: 70). City in Pieces seeks to explore and return to such forms in the transitional landscape of Athens re-examining models of situatedness in dialogue with social, urban and institutional realities. City Pieces are collected and re-composed inside the space EIGHT attempting to produce a temporary refuge, a living organism, a fugitive condition of symbiosis.

A parallel programme of events, discussions and talks will take place during this exhibition.

Group exhibition, 14 June - 30 September 2019

Opening: Friday 14 June 2019

Opening Hours: 14 June - 21 Iouviou, Daily: 19.00-21.00

During the summer months the exhibition opens every Thursday 19.00 or after appointment (8eighthathens@gmail.com)

To OXTΩ/ EIGHT, Politechniou 8, Athens

<https://8athens.wordpress.com>

The exhibition press-release

City in Pieces at EIGHT

12.07.2019

During the last couple of decades the city of Athens went through radical transformations that changed its social and cultural frameworks. Even prior to the economic crisis the cultural landscape was in a process of rapid transformation while the lack of sustainable cultural policies and infrastructures continuously produced a precarious, hyperactive, often self-instituted and vulnerable landscape. In the last decade we have witnessed radical paradigm shifts in social and political frameworks together with mobilisations, practices of social solidarity and commoning, new institutions, large-scale art events and local scale organising. Emergent practices ephemerally rehearsed new ways of inhabiting the city while its artistic scene experimented with forms and conditions of production in varied contexts. In the last couple of years and increasingly in the current moment, Athens seems to be in a yet new phase and undergo different forms of change in the way its urban, political and cultural landscapes operate.

Work by Anna Tsouloufi-Lagiou

This exhibition seeks to bring together artistic practices that appeared in different contexts in Athens and sought to relate with its social, political and urban conditions. Challenging the contemporary demand of artistic production - that constantly seek for the new and the innovative - City in Pieces explores past works that took place in diverse environments, conditions and moments. This return is not a call of nostalgia but rather an attempt to rethink artistic narratives and explore possible new relations, imaginaries and forms that can produce in the here and now.

Info

City in pieces

Curated by Gigi Argyropoulou and
Kostas Tzimoulis

Opening: Friday 14 June 2019
14 June - 30 September 2019*

Eight / Το Ογτώ

Politechniou 8, Athens 104 33

<http://8athens.wordpress.com>

8eightathens@gmail.com

Every Thursday from 19.00 and by
appointment

Facebook event

* Text provided by the organisers

Subscribe

to our regular Bulletin now
and make your inbox
a better place

Follow us
on Instagram

SPONSORED

What are the functional and potential relations between artistic practice and material infrastructures and how changing conditions define artistic practice in Athens? How dominant is the support of private institutions today and to what degree they formulate the nature and direction of artistic work? Can artistic practices that are increasingly implicated in neoliberal structures and mechanisms produce ruptures from within the very system they appear to serve? Is the ongoing reassessment of one's former practices that have been recuperated the most effective strategy and how it may continue in conditions of induced precarity? Can artistic practices continuously avoid recuperation, evolve and stay relevant to the conditions of today?

Invisible Committee writes that 'in reality what we need are not institutions but forms ... Everything that lives is only forms and interactions of forms' (2017: 70). *City in Pieces* seeks to explore and return to such forms in the transitional landscape of Athens re-examining models of situatedness in dialogue with social, urban and institutional realities. *City Pieces* are collected and re-composed inside the space EIGHT attempting to produce a temporary refuge, a living organism, a fugitive condition of symbiosis.

A parallel programme of events, discussions and talks will take place during this exhibition.

Front: Anastasia Douka, *The blue boots belong to a woman named Susan* ("Γιπέμπζος Αθηνά", 1951, Vassos Falireas). Back: *CAMPUS NOVEL - ANAPLISIS* (installation).

Artists: Nikos Arvanitis, Campus Novel, Ioanna Chatzilpanigyri, Anastasia Douka, Eirene Efsthathiou, Yota Ioannidou, Irini Karayannopoulou, Alexia Karavela, *Learning from Documenta* (E. Rikou - E. Yolouri), Ioanna Myrka, Giorgos Papadatos, *PAT* (Temporary Academy of Arts), Theo Prodromidis, Maria Sorri, Sofia Simaki, Eva Stefani, Yannis Theodoropoulos, Anna Tsouloufi-Lagiou, Kostas Tzimoulis, Eleni Tzirtzilaki, VASKOS, Kostas Velonis, Myrto Xanthopoulou

Work by Eva Stefani

Works by Kostas Tzilmoufis

Δημοσίευση της έκθεσης Πόλη σε κομμάτια [City in pieces] στο ηλεκτρονικό περιοδικό und.Athens | Publication of the exhibition City in pieces in the online magazine und.Athens